

РЕШЕНИЕ

№ 1801

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 09.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **10621** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, ал. 1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Л. Г. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес : [населено място], [улица] ет.2 ап.4 , срещу Ревизионен акт № Р-22002221004787-091-001 от 10.05.2022 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и Т. Н. В. - ръководител на ревизията, в частта в която е потвърден с Решение № 1616/10.10.2022г , на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (ОДОП) – [населено място], при ЦУ на НАП. Искане се от съда да отмени обжалвания ревизионен акт, като неправилен и незаконосъобразен, относно вменената солидарна отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за задължения на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД за данък добавена стойност в размер на 319189.29лв за данъчни периоди м. 07.2017 г. и м. 08.2017 г., ведно с дължимите лихви за забава. В подкрепа на това твърдение са развити подробни доводи и аргументи относно незаконосъобразността на констатациите на приходната администрация, обективирани в оспорения РА и потвърждаващото го решение. Искане се отмяната на РА в оспорената част.

В съдебно заседание, жалбоподателя, се представлява от адв. Ж. , който поддържа жалбата . Настоява , че липсва причинно-следствена връзка между извършеното укриване на ДДС и невъзможността да се съберат установените с РА № Р-22221017008248-091-001/20.07.2018 г. /влязъл в сила/, задължения на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД. Жалбоподателя Б. не бил извършил лично никакви действия , които да дадат основание за ангажиране на отговорността по чл. 19 ал. 1 от ДОПК.

Ответната страна – Директор на Дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на

НАП чрез процесуалния си представител – надлежно упълномощен юрисконсулт М. оспорва жалбата и настоява за отхвърлянето ѝ. Изразява становище, че обжалвания ревизионен акт и потвърждаващото го решение са правилни и законосъобразни, претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

След като прецени твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, Административен съд-София град, втори състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна, в съответствие с изискванията за форма и реквизити и след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство. Решение № 1616/10.10.2022г, на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” е връчено на 10.10.2022г, а жалбата до съда е подадена на 19.10.2022г, поради това същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

От приложените по административната преписка доказателства се установява, че със заповед № Р-22002221004787-020-001 от 23.08.2021 г., връчена по електронен път на 23.09.2021 г. / изменена със Заповеди №Р-22002221004787-020-002 от 21.12.2021 г. и №Р-22002221004787-020-003 от 18.01.2022 г., досежно срока за приключване на ревизията / е възложено извършването на ревизия на Л. Г. Б. за ангажиране на отговорността му по реда на чл. 19 от ДОПК за дължимите и невнесени публични задължения на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД, а именно: за данък върху добавената стойност за периодите от 01.07.2017 г. до 30.09.2017 г., данък върху доходите на физическите лица за същите периоди, както и за осигурителни вноски за ДОО и здравно-осигурителни вноски за периодите от 01.06.2017 г. до 30.09.2017 г. Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, възложена във връзка с Решение №1226/11.08.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с което е отменен предходния РА №Р-22221521000092-091-001 от 27.05.2021

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002221004787-092-001/09.03.2022 г., връчен на 28.03.2022 г. ,а въз основа на него е издаден оспорения пред настоящата инстанция РА № Р - 22002221004787-091-001 от 10.05.2022 г., издаден от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, с който на основание чл. 19, ал. 1 от ДОПК за задължения на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД е ангажирана отговорността на Р. Б. , като управител на посоченото дружество , както следва: за данък върху добавената стойност за периодите от м. 07.2017 г. до м. 09.2017 г. в размер на 291 152,24 лв. и лихви за забава в размер на 140 620,09 лв., данък върху доходите на физическите лица в размер на 353,75 лв. за периодите от м. 07.2017 г. до м. 09.2017 г. и лихви в размер на 166,40 лв., осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ за осигурители за периодите от м. 06.2017 г. до м. 09.2017 г. в размер на 1 184,35 лв. и лихви за забава в размер на 561,18 лв. и вноски за здравно осигуряване в размер на 452,00 лв. и лихви в размер на 213,97 лв.. Ревизионният акт е връчен лично на Л. Г. Б. на 25.07.2022 г. и в срока по чл.152 от ДОПК е обжалван пред Директора на дирекция „ОДОП“.

С решение № 1616/10.10.2022г, Директора на дирекция „ОДОП“, процесния РА е

отменен досежно отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за задължения на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД за данък върху доходите на физическите лица за периодите от м. 07.2017 г. до м. 09.2017 г., осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ за осигурители за периодите от м. 06.2017 г. до м. 09.2017 г. и вноски за здравно осигуряване за периодите от м. 06.2017 г. до м. 09.2017 г., както и за данък върху добавената стойност м. 09.2017 г., ведно с дължимите лихви за забава и е потвърден в частта , с която на Л. Б. е ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за задължения на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД за данък добавена стойност за данъчни периоди м. 07.2017 г. и м. 08.2017 г., ведно с дължимите лихви за забава.

За да ангажира отговорността на Б. за задължения на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД за данък добавена стойност за данъчни периоди м. 07.2017 г. и м. 08.2017 г., органа по приходите е направил следните констатации:

Не се спори по делото ,че жалбоподателя Л. Б. от 11.05.2017 г. до 02.10.2017 г. е управител и едноличен собственик на капитала на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД и с РА №Р-22221017008248-091-001/20.07.2018 г. /влязъл в сила/, на дружеството „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД, са установени задължения за ДДС за периодите м. 07.2017 г., м. 08.2017 г. и м. 09.2017 г. в размер на 319 189,29 лв. , в резултат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по доставки на лекарства, фактурирани от „ГОЛДЪН ФАРМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за които органите по приходите са приели, че не са реално осъществени.

Установено е още, че дружеството е регистрирано в Агенцията по вписванията на 11.05.2017 г., а считано от 02.10.2017 г., едноличен собственик на капитала на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД е „ГАМА БИЗНЕС ПРОЕКТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], което придобива дружествените дялове на Л. Б. съгласно договор от 26.09.2017 г. От този момент управител на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД е З. М. с постоянно местожителство в Република С.. Констатирано е също, че до 26.09.2017 г. дружеството е извършвало търговия с лекарства и други стоки, захарни изделия, безалкохолни бири.

Представени са писмени обяснения от Л. Б. ,в които се заявява ,че за времето, за което същият е бил управител на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД, дейността на дружеството е била контролирана от пълномощника Н. Б.. От ревизираното лице е заявено още, че последният е разполагал с генерално пълномощно и електронен подпис на дружеството и е извършвал всички действия по управление на дружеството без да уведомява жалбоподателя. От Л. Б. са изложени и аргументи, че за паричните преводи на суми към „ЮГОПРОМ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и за тегленията на пари на каса от банковите сметки на управляваното от него дружество, същият е разбрал едва при назначените му проверки и ревизии. Лицето сочи още, че единственото, което му е било съобщено от г-н Б., е че „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД има проблем с една доставка и същото не работи на печалба, поради което е по-добре да бъде продадено на друго дружество. Л. Б. изтъква също , че не е давал съгласие, нито е подписвал документи, свързани с плащания към „ЮГОПРОМ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. Жалбоподателят сочи , че никога преди не е чувал за такова дружество и ако е имало някакви действия, свързани с него, то те са извършвани от Н. Б. без знанието на ревизираното лице. В писмените обяснения е посочено , че всички документи на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД са се съхранявали в счетоводния офис и са предадени на новия собственик след продажбата на дружеството.

В хода на ревизионното производство е извършена и служебна проверка в

информационната система на НАП, в резултат на която е установено, че публичните задължения на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД са в особено големи размери и няма данни за притежавани от дружеството активи, включително недвижими имоти т.е задълженията на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД в размер на 369 571,72 лв. са необезпечени и несъбираеми. Безспорно е установено ,че съм момента на възникване на задължението по РА №Р-22221017008248-091-001/20.07.2018 г. , на дружеството „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД, същото е имало финансов ресурс да го плати.

Това обаче не е сторено ,тъй като с цел отклонение от дан. облагане е извършван трансфер на парични средства от името и за сметка на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД без документална обосноваост. По-конкретно по банковите сметки на дружеството , открити в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, и в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, са постъпвали плащания от основния клиент на дружеството ,чиито управител е жалбоподателя за процесния период ,а именно „ДЕКА ФАРМАСУТИКАЛС“ ООД, ЕИК[ЕИК].

Същите суми са теглени непосредствено след получаването им от пълномощника на дружеството - Н. К. Б. или са превеждани по банков път към трето лице - „ЮГОПРОМ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с основание „плащане по договор“. При извършена проверка в дневниците за покупки на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД за периода от 01.06.2017 г. до 30.09.2017 г. обаче не са открити фактури от доставчик „ЮГОПРОМ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. В същото време органите по приходите са посочили, че от „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД са издавани и ДКИ на „ДЕКА ФАРМАСУТИКАЛС“ ООД без да е извършено връщане на изплатените от клиента суми в размер на 1 482 616,60 лв. или да е посочено каква е причината за съставянето на същите. С оглед гореизложеното, правилно ревизиращите са направили извод , че се касае за умишлено намаляване на имуществото на задълженото по ДДС лице „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД ,знаейки че са подаване справки декларации по ЗДДС за неосъществени реално доставки от „ГОЛДЪН ФАРМ“ ЕООД. При така установената фактическа обстановка органите по приходите са приели, че в случая е налице хипотезата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, а именно: ревизираното лице е укрило факти и обстоятелства, в резултат на което е станало невъзможно събирането на данъчни задължения и задължения за осигурителни вноски на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД.

Отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК е особен вид лична имуществена отговорност за физически лица, членове на органи на управление или управители на юридически лица, която възниква при изпълнение на фактическия състав посочен в цитираната разпоредба.Настоящият съдебен състав ,намира изводите на органа по приходите за правилни и законосъобразни, съответстващи на събраните в хода на ревизионното производство доказателства и приложимите норми.

Проверката за законосъобразност на оспорения РА се свежда до това, дали са налице елементите на фактическия състав на хипотезата на чл. 19, ал. 1 ДОПК.

Съобразно цитираната норма ,когато член на орган на управление или управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение.От анализа на нормата на чл. 19, ал. 1 ДОПК се налага извода, че за да бъде ангажирана отговорността следва да са налице кумулативно предвидени предпоставки, а именно: първо- лицето,

субект на отговорността да има качество на управител или на член на орган на управление към момента, към който са установени публичните задължения; второ - да е налице поведение, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което са укривани факти и обстоятелства, необявени пред органа по приходи или публичния изпълнител, трето - причинно-следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на задължения за данъци и осигурителни вноски и четвърто - невъзможност установените публични задължения да бъдат събрани. Отговорността е ограничена до размера на несъбраното задължение.

С оглед характера на особената отговорност - отговорност на трети лица за задължения на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК, доказателствената тежест за установяване на елементите от фактическия състав е на органа по приходите, в качеството му на ревизиращ орган. Задължение на органа по приходите е да установи наличието на посочените по-горе предпоставки. По отношение изпълнението на първата материалноправна предпоставка по чл. 19, ал. 1 ДОПК - лицето, субект на отговорността да има качество на управител или на член на орган на управление към момента, към който са установени публичните задължения. Тази предпоставка, както беше посочено по-горе, е налице.

Относно втората предпоставка - поведение, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което са укривани факти и обстоятелства, необявени пред органа по приходи или публичния изпълнител, нормата на чл. 19, ал. 1 ДОПК изисква лицето не просто да не изпълни задължението си да заяви факти и обстоятелства, но и да ги укрие. Неизпълнението, което може да е резултат на различни причини, като разпоредбата изисква волево действие, т. е. укриването на факти и обстоятелства предполага наличие на умисъл, който обуславя и причинно-следствената връзка между действието респ. бездействието и невъзможността да бъдат събрани публичните задължения.

Основното възражение в сезиращата жалба и поддържано в съд. заседание е свързано с твърденията на Б. изложени в писмените му обяснения пред ревизиращите, а именно че не той, а упълномощения от него Н. Б. е укривал факти и обстоятелства, необявени пред органа по приходи или публичния изпълнител, т. е. оспорва наличието на втората предпоставка от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 ДОПК.

При ревизията е установено, че за ревизираните периоди Н.

Б. е подавал от името на Б., с неговия електронен подпис отчетни регистри по ЗДДС. Следователно след като информацията по ЗДДС за периода е подавана в НАП от името на жалбоподателя, то същият е имал достъп до документите на дружеството. Правилно органа по приходите е заключил, че наличието на генерално пълномощно и предоставянето на електронен подпис на трето лице не отменят отговорността на титуляра да представлява дружеството, да упражнява контрол върху дейността му, както и да проверява съдържанието на документите, подписвани и изпращани чрез КЕП, чиито автор съгласно удостоверението е Л. Г. В..

С издадения на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД РА №Р-2221017008248-091-001/20.07.2018 г. са констатирани нарушения на данъчното законодателство / ЗДДС/ по отношение на декларираните доставки от „ГОЛДЪН ФАРМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периодите м. 07.2017 г., м. 08.2017 г. и м. 09.2017 г., за които органите по приходите са приели, че не са реално осъществени. Последното обстоятелство е обосновано от липсата на кадрова, материална и техническа обезпеченост на доставчика.

Единственото лице, назначено на трудов договор е Н. Б., който е и упълномощеното от управителя на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД лице, като за същото са подавани данни с декларация Образец 1, но не са внасяни дължимите осигурителни вноски. В хода на извършената ревизия на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД е установено още, че „ГОЛДЪН ФАРМ“ ЕООД е дружеството, което има задължения към републиканския бюджет в особено големи размери. Констатирано е и че съгласно представената от „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД оборотна ведомост към „ГОЛДЪН ФАРМ“ ЕООД не са извършвани плащания през ревизираните данъчни периоди. В заключение е изтъкнато, че декларираните доставки на лекарства не са и не биха могли да бъдат осъществени от „ГОЛДЪН ФАРМ“ ЕООД.

С подаване на СД по ЗДДС с невярно съдържание е налице укриване на информация от управителя на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД, тъй като информирането на приходната администрация за извършените и получените облагаеми доставки се извършва именно с подаване на СД по ЗДДС. Органите по приходите правилно са приели, че субект на укриването е управителят, доколкото при действието на чл. 141, ал. 2 от ТЗ той представлява дружеството, организира и ръководи дейността му. Опосредяването на укриването в хипотезата на подадена чрез пълномощник справка-декларация е ирелевантно след като причина за невярното отразяване е деятелност на управителя. Недопустим аргумент е твърдяното от Б. обстоятелство, че цялата оперативна дейност на дружеството се е осъществявала от Н. Б. „по силата на „генерално пълномощно“ . Дезинтересирането на жалбоподателя Б. от дейността на управляваното от него дружество не може влече благоприятни правни последици за последния /в частност да не носи отговорност по чл.19 от ДОПК/ . Погрешна е тезата на жалбоподателя,поддържана и от процесуалния му представител, че това обстоятелство доказва, че от страна на ревизираното лице не е налице волево поведение, което е целяло пряко укриване на факти и обстоятелства и същевременно да е осъзнато, че това води до невъзможност от събиране на публичните задължения на дружеството.Законът презюмира знанието на управителя за икономическото състояние на юридическото лице.Това формира и законова презумпция относно сключването и изпълнението на сделките и произтичащото от тях данъчно облагане, които ЗДДС квалифицира като облагаеми доставки като предпоставка за начисляването на данък.Тези действия на жалбоподателя са довели до намаляване на резултатите за периодите и е осуетило внасянето на ДДС, което е ошетило бюджета на Република България, респ. бъдещото определяне на данъчни задължения, при последващ данъчен контрол.Предвид изричната разпоредба на чл. 141 от ТЗ, възлагаща на управителя на дружеството правомощията да организира, ръководи и представлява дейността на дружеството, именно

неговите действия произвеждат правни последици. Чрез описаните по-горе действия извършени от управителя, същият е съзнавал и целял укриването на данъчни задължения чрез укриване на факти и обстоятелства които по закон е била длъжна да обяви пред орган по приходите. Налице са доказателства, както за причинната връзка между укриването от управителя данни и неудовлетвореното вземане, така и за това, че органите по приходите не са могли да съберат установените с РА публични задължения на дружеството. Укриването на гореизложените факти и обстоятелства е довело до невъзможността длъжимите данъци по ЗДДС да бъдат внесени от дружеството. Предвид горното, настоящият състав намира, в случая е налице и втората предпоставка - поведение на лицето, изразяващо се в укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите. Разликата между декларираното по надлежния ред и действително установеното при ревизията е укриване по смисъла на чл. 19, ал. 1 ДОПК.

Относно третата предпоставка - причинно-следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на задължения за данъци и осигурителни вноски, съдът намира следното:

Нормата на чл. 19, ал. 1 ДОПК изисква, умишленото поведение на управителя да е единствената причина за невъзможността да бъдат събрани публичните задължения. В тежест на органа по приходите е да докаже по несъмнен начин, наличието на пряка причинно-следствена връзка между действието/бездействието на управителя и невъзможността да бъдат събрани с ревизионния акт публични задължения, тоест следва да е налице волево поведение на субекта, което цели пряко укриване на проявените факти и обстоятелства от приходната администрация, като лицето съзнава, че с поведението си, ще доведе до невъзможност да бъдат събрани публични задължения. За да бъде доказана тази причина е необходимо, да бъде установено имущественото състояние на задълженото юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК преди и след твърдяното поведение на управителя по укриване на факти и обстоятелства. В случая от доказателствата по делото се установява, че управителят е съзнавал и целял укриването на данъчни задължения при подаването на декларации по ЗДДС чрез упълномощено лице. Посочено е, че Л. Б., в качеството му на управител е допуснал в дневниците за покупки на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД за данъчни периоди от м. 06.2017 г. до м. 09.2017 г. да бъдат включени фактури, реалността на доставките, по които не е установена. Констатирано е и обстоятелството, че в дневниците за продажби на дружеството за периода са отразени и ДКИ, с които размерът на начисления данък добавена стойност за същите

периоди е намален със сума в размер на 239 212,30 лв. Прието е, че по този начин жалбоподателят умишлено и съзнателно е намалил задълженията по ЗДДС на управляваното от него дружество, с което е целено и заобикаляне на закона. Последица от това е липсата на навременна информация за задълженията, което пък е причина данъчната администрация да не заяви претенциите си и съответно това води до несъбираемост на задълженията. От друга страна, органите по приходите намират, че Л. Б. като управител на дружеството умишлено е предприел действия, с които да отклони имущество – налични парични средства, постъпващи от извършените продажби от дружеството, харчени за доставки към дружества, за които няма данни в отчетните регистри на дружеството и теглени от сметките на същото. Отклоняването на парични средства, води и до невъзможността за погасяване на последващи задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски.

През ревизираните данъчни периоди в отчетните регистри по ЗДДС /м. 07.2017 г. и м. 08.2017 г./ на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД са деклариран и фиктивни доставки на лекарства и по този начин дружеството е намалило задълженията си за ДДС. Недобросъвестното поведение на Л. Б. се доказва и с извършената от него продажба на дружеството, непосредствено след узнаване за проблеми с „една доставка“. Горното съвпада и с възложената на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД насрещна проверка във връзка с извършвано контролно производство на основен клиент на дружеството – „ДЕКА ФАРМАСУТИКАЛС“ ЕООД. Горното обосновава извод за наличие на причинно-следствена връзка между поведението на данъчния субект и невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството.

Гореизложените фактически констатации обуславят наличието и на четвъртата предпоставка – несъбираемост на данъка от задълженото дружество. Периода през които жалбоподателя е бил управител на „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД е притежавало необходимите парични средства, за да покрие задълженията на дружеството към фиска. Чрез неподдаването на коректно попълнени справки-декларации е била възпрепятствана данъчната администрация да събере своите задължения, в период в който „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД е разполагало с активи. Така видно от представените оборотни ведомости към 30.11.2017 г. дружеството е разполагало с парични средства в брой /в размер на 1 392 363,68 лв./, с които е можело да се погаси задължението му за ДДС. Не са ангажирани и доказателства за това, че първичните счетоводни документи и регистри са предадени на новия собственик, нито такива относно това с какви активи и парични средства е разполагало

дружеството към датата на прехвърляне на дяловете на новия собственик, както и дали паричните средства са предадени на новия управител. Липсват и доказателства за предаване на паричните средства, които по счетоводни данни следва да са били налични в касата на дружеството, което обосновава извода, че същите фактически не са били налични и не са предадени на новия собственик. Този извод се потвърждава и от обстоятелството, че сделката по продажба на дружествени дялове е сключена не по пазарната им цена, което би било нормално при продажбата на дялове от дружество, разполагащо с имущество на значителна стойност – парични средства в брой, а напротив – дяловете са продадени по номиналната им стойност от 2 лв.

В тази връзка е отбелязано, че видно от събраните по преписката писмени доказателства установените с РА №Р-22221017008248-091-001 от 20.07.2018 г. задължения на дружеството за данък върху добавената стойност за периода от 01.07.2017 г. до 31.08.2017 г. не са изпълнени доброволно, нито принудително, както и че след извършената продажба и прехвърляне на дружествените дялове на дружеството „ТЕРА ФАРМ ЕКСПОРТ“ ЕООД вече не извършва търговска дейност и подава нулеви справки-декларации по ЗДДС.

Едно задължение става несъбираемо, когато дружеството е лишено от имущество /краткотрайни и дълготрайни активи/ умишлено, т. е. умишлено изпразнено от съдържание. Наличието на имущество, което би могло да бъде осребрено при заявени претенции от страна на данъчната администрация, ако всички факти и обстоятелства бяха декларирани от дружеството в СД по ЗДДС и ГДД е доказано по безспорен начин с допустими по закон доказателствени средства. Органът по приходите е извършил необходимия анализ на финансовото и имуществено състояние на дружеството за всеки от ревизираните периоди и е извършил съпоставка със задълженията, също по вид и периоди, които дружеството не е декларирало, когато е било длъжно да стори това. Съдът споделя изводите на РО, че поведението на управителя е единствената причина за невъзможността да бъдат събрани публичните вземания довели до невъзможност. Следователно и четвъртата предпоставка от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 ДОПК е налице.

От изложеното следва, че оспорения РА № Р-22002221004787-091-001 от 10.05.2022 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и Т. Н. В. – ръководител на ревизията, в частта в която е потвърден с Решение № 1616/10.10.2022г, на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (ОДОП) – [населено място], при ЦУ на НАП е правилен и законосъобразен, а жалбата срещу него като

неоснователна и недоказана следва да се отхвърли.

При този изход от процеса в полза на ответника следва да се присъди юрисконсулско възнаграждение , което съобразно материалния интерес е в размер на 17417.57лв , съгл.чл.8 ал.1 във вр. с чл.7 ал.2 т.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Водим от горното ,съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Г. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес : [населено място], [улица] ет.2 ап.4 , срещу Ревизионен акт № Р-22002221004787-091-001 от 10.05.2022 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и Т. Н. В. - ръководител на ревизията,в частта в която е потвърден с Решение № 1616/10.10.2022г , на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (ОДОП) – [населено място],при ЦУ на НАП

ОСЪЖДА Л. Г. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес : [населено място], [улица] ет.2 ап.4 да заплати в полза на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място] при ЦУ на НАП направените по делото разноски в размер на 17417.57лв (седемнадесет хиляди четиристотин и седемнадесет хиляди и петдесет и седем стотинки) .

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: